

فتاویٰ شرم اور قسمت 13

فتاویٰ عجیب از فقہ حنفی (2)

*حلال بودن نبیذ در مذهب حنفی :

علمای عامہ در کتب حدیثی خود از پیامبر اکرم (صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم) نقل کرده اند کہ عصارہ خرما همان خمر (شراب) است .

" إن من العنب خمر ، وإن من التمر خمر ، وإن من العسل خمر ، وإن من البر خمر ، وإن من الشعير خمر "

منابع :

سنن ترمذی ج 4 ص 297 ح 1872

سنن ابی داود ج 3 ص 326 ح 3676

سنن ابن ماجہ ج 2 ص 1121 ح 3379

سنن دارقطنی ج 4 ص 253 ح 36 - 37 - 38

فتح الباری ج 10 ص 46

همگان نیز می دانند کہ شرب خمر (و آنچه مسکر است) بر اساس شرع اسلام ، حرام

است .

" ان كل مسكر حرام " (هر چیزی مست کننده ای حرام است)

حاشیه رد المختار - ابن عابدین حنفی - ج 3 ص 715

ولی بر خلاف سنت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) ، جناب ابی حنیفه (رئیس مذهب حنفیه) گفته اند که نیذ (عصاره خرما) حلال است .

منابع :

شرح معانی الآثار ج 4 ص 222

تبیین الحقایق ج 6 ص 45

شرح فتح القدیر ج 8 ص 161

اللباب ج 2 ص 107

حلیه العلماء ج 8 ص 95

الوجیز ج 2 ص 181

المحلی ج 7 ص 492 (ابن حزم می گوید : و لا خلاف عن ابی حنیفه فی ان نقیع الدوشات عنده حلال و ان اسکر ، و كذلك نقیع الرب و ان اسکر ، و الدوشات من التمر ، و الرب من

(العنب .)

ابن حزم در المحلی ج 11 ص 373 می گوید : " قال أبو محمد : أباح أبو حنيفة شرب نقيع الزبيب إذا طبخ . وشرب نقيع التمر إذا طبخ . وشرب عصير العنب إذا طبخ حتى يذهب ثلثاه وإن أسكر كل ذلك فهو عنده حلال ... "

ابن عبدالبر در " الاستذکار " ج 8 ص 19 (باب ما يكره ان ينبذ جميعا) می گوید :

" قال أبو عمر رد أبو حنيفة هذه الآثار برأيه وقال لا بأس بشرب الخليطين من الأشربة البسر والتمر والزبيب والتمر وكل ما لو طبخ على الانفراد حل كذلك إذا طبخ مع غيره وهو قول أبي يوسف الآخر "

این بار به بیان برخی مطالب از فقه مالکی می پردازیم .

" فتاوی عجیب از فقه مالکی "

جناب مالک بن انس نیز از جرگه مفتیان باسواد (!) اهل سنت هستند که لقب " امام " را دریافت کرده اند (!).

ایشان فتاوی جالبی دارند که بیان می کنم :

" پاک بودن و حلال بودن گوشت سگ در مذهب مالکی :

خداوند متعال در سه آیه از قرآن (173 بقره، و 3 مائده، و 115 - نحل) مردار و خون و

گوشت خوک را از خوردنیهای حرام اعلام فرموده است.

در سخن رسول خدا(ص) خوک در کنار سگ نجس معرفی شده و ظرفی که دهان سگ و خوک به آن رسیده باشد باید هفت مرتبه شسته و خاک مالی شود(کتاب الأمّ - إمام شافعی ج 1 ص 19)

ولی با این وجود ، جناب مالک بن انس (رئیس فرقه مالکی) فرموده اند که آب دهان سگ پاک است و ظرف دهان خورده سگ پاک است و آب نیخ خورده آنان هم پاک است و می توان با آن وضو گرفت !!!!!

منابع :

المبسوط ج 1 ص 48

المحلی ج 1 ص 113

المجموع ج 2 ص 580

فتح المعین ص 13

شرح الخرشى ج 1 ص 118

عمده القاری ج 3 ص 39

بدایع الصنایع ج 1 ص 64

نیل الاوطار ج 1 ص 43

در کتاب " المدونه الکبری " (کتاب جناب مالک) ج 1 ص 5 آمده است :

" وقال مالک فی الاناء یكون فيه الماء یلغ فيه الکل قال قال مالک ان توضأ به وصلی
أجزأه "

" وقال مالک ان ولغ الکل فی إناء فيه لبن فلا بأس بأن يؤکل ذلک اللبن " "

یعنی : مالک گفته است که در ظرف آبی که دهان سگ به آن خورده است ، با آن آب می
توان وضو گرفت و نماز خواند !!!!

مالک گفته است که اگر دهان سگ به ظرف شیر بخورد ، می توان آن شیر را نوشید .

یک شیرین کاری دیگر :

" در " المدونه الكبرى " ص 6 هم آمده است که جناب مالک اجازه داده اند که در صورت کم بودن آب برای وضو ، از نجاست سگ می توان وضو گرفت :

" (قال) على وابن وهب عن مالك ولا يعجنى الوضوء بفضل الكلب إذا كان الماء قليلا "

باز هم فتوایی نوین :

"ابن قدامه در " المغنی " ج 1 ص 41 (باب احكام الماء تقع فيه الحشرات و سور الحيوان) بیان می دارد که جناب مالک فرموده اند که نیم خورده سگ و خوک پاک است و می توان با آن وضو گرفت و اگر پوزه آنان به ظرفی خورد ، خوردن آن غذا اشکالی ندارد .

" وقال مالك والأوزاعي وداود : سؤرهما طاهر يتوضأ به ويشرب وإن ولغا في طعام لم يحرم أكله " "

فتوای مشترک دو امام اهل سنت :

"جناب مالک (رئیس مذهب مالکیه) و جناب محمد بن ادريس شافعی (رئیس مذهب شافعیه) فتوا به حلال بودن ازدواج با محارم داده اند .

ابن قدامه در " المغنی " ج 7 ص 485 (فصل و یحرم علی الرجل نکاح بنته من الزنا ...) می گوید :

" (فصل) و یحرم علی الرجل نکاح بنته من الزنا وأخته و بنت ابنه و بنت بنته و بنت أخیه وأخته من الزنا وهو قول عامه الفقهاء ، وقال مالک والشافعی فی المشهور من مذهبه یجوز ذلک کله لأنها أجنبية منه ولا تنسب إلیه شرعا ولا یجری التوارث بینهما ولا تعتق علیه إذا ملکها ولا تلزمه نفقتها فلم تحرم علیه کسائر الأجانب " "

جواز لواط با غلام جوان
%My/Ansar/Documents%20and%20Settings/:C///:file: جوان
20Documents/%20تالار%20گفتما%20عقاید-فتاوی%20عجیب%20اهل%20سنت%20اسلامی_167/files_20
</ ""=alt "gif.167/files_20

جناب مالک ، در منظومه شعر خود بیان کرده اند :

"و جائز نیک الغلام الامرء ***** و جوزوا للرجل المجرد

هذا اذا كان وحيدا فی السفر ***** و لم یجد اثنی تفی الا الذکر "

یعنی :

و جایز است وطی پسر بچه ای که مو در صورتش نروئیده است و این وطی برای مرد مجرد مباح و حلال شمرده اند .

این در صورتی است که مرد در سفر خود تنها باشد و زنی را برای قضای حاجت نیابد و فقط مرد را برای ایفاء این امر پیدا کند .

توجه : در زبان عربی ، کلمه " نیک " صریح ترین عبارت در مورد رابطه جنسی می باشد .

در کتاب " مطالع الانوار " در مورد فتوای مالک ، چنین آمده است :

"أنه جوز نیک الغلام ، فلو امتنع کان له رده لأنه عیب "

یعنی : مالک بن انس ، لواط با غلام را جایز می دانست و در صورت مخالفت غلام (بدبخت !) از این عمل ، این عیب محسوب می شود و خیار فسخ لازم می آید و باید غلام را به صاحب اولش برگرداند .

یکی از اشکالاتی که امام الحرمین جوینی بر فتاوی مالک گرفته است ، نیز همین جواز بر لواط با غلام است . این اشکالات در کتاب " مغیث الخلق " ص 77 - 78 موجود است .

ابن قدامه در " المغنی " ج 11 ص 33 (کتاب الصيد و الذبائح - التسمیه علی الذبیحه معتبره ...) می گوید :

احمد بن حنبل و شافعی گفته اند که بردن نام خداوند در هنگام ذبح مستحب است و اگر عمدا و یا سهوا ترک شود ، موردی ندارد .

(وعن أحمد أنها مستحبه غير واجبه في عمد ولا سهو وبه قال الشافعي لما ذكرنا في الصيد)

ابن مجاور شیبانی در " تاریخ المستبصر " ج 1 ص 101 این چنین می گوید :

"و هم حنابله المذهب لان الحنابله يقولون فيما بينهم: لا يكون الحنبلي حنبليا حتى يبغض عليا سويا "

وی می گوید : در میان حنبلی مذهب ها سخنی است که می گوید : حنبلی ، حنبلی نیست مگر اینکه بغض و دشمنی علی بن ابیطالب (علیه السلام) را داشته باشد

((یعنی شرط حنبلی بودن ، داشتن بغض و دشمنی امام علی علیه السلام است))

و در ادامه هم گفته است :

"و يقال إنّ أوّل من سبّ أبا تراب بالشام معاویه بن أبی سفیان و صارت عندهم سنه مؤکده استمروا علیها إلى آخر دولتهم"

و بیان شده است که اولین کسی که ابوتراب (امام علی علیه السلام) را در شام سب و فحش داد ، معاویه پسر ابوسفیان بود و این عمل در نزد آنها سنت و متداول شد و تا آخر دولت آنها ادامه داشت .

ازدواج با مادر

ابن حزم اندلسی در کتاب " المحلّی " ج 11 ص 254 چنین می گوید :

" فلما اختلفوا كما ذكرنا وجب أن ننظر في ذلك ليُلَوَّحَ الْحَقُّقَتَيْنِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى قَبْدَانَا بِمَا احْتَجَّ بِهِ أَبُو حَنِيفَةَ وَمَنْ قَلَدَهُ لِقَوْلِهِ قَوَّجَدْنَا هُمِ يَقُولُونَ إِنْ اسْمَ الزَّوْنَى عَيْرُ اسْمِ النِّكَاحِ قَوَّاجِبُ أَنْ يَكُونَ لَهُ عَيْرُ حُكْمِهِ

(فإذا قُلْتُمْ) زَوْنَى بِأُمِّهِ فَعَلَيْهِ مَا عَلَى الزَّوْنَى

(وإذا قُلْتُمْ) تَزَوَّجَ أُمُّهُ قَالَ الزَّوْاجُ عَيْرُ الزَّوْنَى فَلَا حَدَّ فِي ذَلِكَ وَإِنَّمَا هُوَ نِكَاحٌ قَاسِدٌ فَحُكْمُهُ حُكْمُ النِّكَاحِ الْقَاسِدِ مِنْ سُقُوطِ الْحَدِّ وَلِحَاقِ الْوَلَدِ وَوُجُوبِ الْمَهْرِ .

وما نَعْلَمُ لَهُمْ تَمْوِيَهَا غَيْرَ هَذَا وَهُوَ كَلَامُ قَاسِدٍ وَاحْتِجَاجُ قَاسِدٍ وَعَمَلُ عَيْرٍ صَالِحٌ "

پس وقتی علما اختلاف کردند ، همچنان که گفتیم ، بر ما لازم است که این امر را بررسی کنیم تا حق را نشان داده و از آنپیروی نماییم انشاءا .

پس کلام خود را با ادله ابوحنیفه و مقلدین کلام وی آغاز می کنیم . که میگویند : اسم " زنا " با اسم " نکاح " فرق می کند . پس واجب است که برای آنحکمی غیر از ان باشد .

(پس اگر بگویند) : با مادرش زنا کرد ، پس بر وی حکم زانی جاری میشود .

(پس اگر بگویند) : با مادرش ازدواج کرد ، از آنجا که ازدواج غیر از زنا می باشد پس بر وی حد نمی زنند و این امر حکم نکاح فاسد را دارد اعم از برداشتن حد و ملحق شدن فرزند و وجوب مهر .

و ما تحریفی غیر از این از آنان سراغ نداریم . و این کلام فاسد است و احتجاج آنها فاسد است و این عمل هم درست نیست .

((المحلی ، اسم المؤلف: علی بن أحمد بن سعید بنحزم الظاهری أبو محمد ، دار النشر: دار الآفاق الجديدة - بیروت ، تحقیق: لجنة إحياء التراث العربی))

پس جناب ابوحنیفه (امام اهل سنت) می گوید ازدواج با مادر زنا نیست و حد ندارد !!!! شستن گوشت، بدعت است

یکی از خنده دارترین فتواهای که ابن تیمیه داده، بدعت بودن شستن گوشت قبل از پختن آن است؛ چرا که صحابه گوشت را نشسته می خورده اند؛

فصل :

أَكَلَ الشَّوَى وَالشَّرِيحَ جَائِزٌ سِوَاءَ غَسْلِ اللَّحْمِ أَوْ لَمْ يَغْسِلْ بِلِ غَسْلِ لَحْمِ الذَّبِيحَةِ بِدْعَةٍ فَمَا زَالَ صَحَابَهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ يَأْخُذُونَ اللَّحْمَ فَيَطْبَخُونَهُ وَيَأْكُلُونَهُ بَغَيْرِ غَسْلِهِ.

خوردن آب گوشت، و گوشت تکه شده جایز است؛ چه گوشت را (قبل از پختن) شسته باشند یا نه؛ بلکه شستن گوشت حیوان ذبح شده، بدعت است؛ چرا که صحابه در زمان پیامبر (ص) گوشت را می گرفتند، می پختند و می خوردند، بدون این که آن را بشویند.

ابن تیمیه الحرانی الحنبلی، ابوالعباس أحمد عبد الحليم (متوفای 728 هـ)، کتب و رسائل و فتاوی شیخ الإسلام ابن تیمیه، ج 21، ص 522، تحقیق: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم العاصمی النجدی، ناشر: مکتبه ابن تیمیه، الطبعة: الثانية.

سفارینی حنبلی، نیز همین فتوا را در کتاب غذا الألباب از ابن تیمیه نقل کرده است:

وَسَأَلُهُ - يَعْنِي الْإِمَامَ أَحْمَدَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَبُو الْحَارِثِ عَنْ اللَّحْمِ يُشْتَرَى مِنَ الْقَصَابِ ، قَالَ : يُغْسَلُ ، وَقَالَ شَيْخُنَا يَعْنِي شَيْخَ الْإِسْلَامِ : يَدْعَهُ ، يَعْنِي غَسَلَ اللَّحْمِ .

أبو حارث از امام احمد بن حنبل در باره گوشتی که از قصاب خریده می شود، سؤال کرد، گفت: شسته می شود، امام شیخ ما ؛ یعنی شیخ الإسلام (ابن تیمیه) گفته است که این کار

؛ یعنی شستن گوشت بدعت است.

السفارینی الحنبلی ، محمد بن أحمد بن سالم (متوفای 1188هـ)، غذاء الألباب شرح منظومه الأدب ، ج 2، ص 135، تحقیق : محمد عبد العزیز الخالدی ، ناشر : دار الکتب العلمیه - بیروت ، الطبعة : الثانية ، 1423هـ - 2002م.

صرف نظر از این که این مطلب تهمت به صحابه است و هیچ دلیلی برای اثبات این مطلب وجود ندارد، چه دلیلی وجود دارد که هرچه صحابه انجام نداده باشند، بدعت است. خوب الآن از وهابی‌ها سؤال می‌کنیم که صحابه سوار ماشین نشده‌اند و همگی یا سوار قاطر می‌شدند یا شتر یا ... شما چرا سوار ماشین‌های آخرین سیستم می‌شوید ...

این هم نوعی غذا خوردن از وهابی‌ها.

از وهابی‌ها سؤال می‌کنیم که کدامیک از صحابه این گونه غذا خورده‌اند؟

وأما سائر الامور مثل اتخاذ طعام خارج عن العاده اما حبوب واما غير حبوب او تجديد لباس او توسيع نفقه او اشتراء حوائج العام ذلك اليوم او فعل عبادة مختصة كصلاة مختصة به او قصد الذبح او ادخار لحوم الاضاحى ليطبخ بها الحبوب او الاكتحال او الاختصاب او الاغتسال او التصافح او التزاور او زياره المساجد والمشاهد ونحو ذلك فهذا من البدع المنكرة التي لم يسنها رسول الله ﷺ ولا خلفاؤه الراشدون ولا استحباها احد من أئمة المسلمين لا مالك ولا الثوري ولا الليث بن سعد ولا ابو حنيفة ولا الأوزاعي ولا الشافعي ولا احمد بن حنبل ولا اسحق بن راهويه ولا امثال هؤلاء من أئمة المسلمين وعلماء المسلمين وان كان بعض المتأخرين من اتباع الأئمة قد كانوا يأمرؤن ببعض ذلك ويروون في ذلك احاديث وأثارا ويقولون ان بعض ذلك صحيح فهم مخطئون غالطون بلا ريب عند اهل المعرفة بحقائق الامور.

اما ساير كارها نظير پختن غذايی كه خارج از عرف و عادت می باشد (مانند حبوبات و غير حبوبات)، خريد لباس نو، زياد كردن نفقه خانواده، خريد حوائج و نیازمندیهای سال در آن روز، انجام دادن عبادت‌های مخصوص مانند: نماز عاشورا، قصد و انجام ذبح، خوردن گوشت همراه حبوبات در هنگام صبح، سرمه به چشم زدن، رنگ کردن سر و دست، مصافحه با يکديگر، قرار گرفتن در جایی و تکان نخوردن، زیارت مساجد و گنبدها و ... از منکرترین و بدترین بدعت‌ها (نوآوری‌ها) هستند که از رسول الله ﷺ صلی الله علیه وسلم و خلفای راشدین دیده نشده است و هیچ یک از ائمه مسلمین، مالک، ثوری، لیث بن سعد، ابوحنیفه، اوزاعی، شافعی، احمد بن حنبل، اسحاق بن راهویه آن را مستحب ندانسته‌اند.

اما بعضی از متأخرین تعدادی از این احادیث را صحیح دانسته اند بدون شک این افراد نزد اهل علم به خطا رفته اند.

مجموع الفتاوی - (ج 25 / ص 313)، رساله فی بدع یوم عاشوار.

وارد شدن آب به داخل فرج زن ، روزه را باطل می‌کند:

به مناسبت ماه مبارک رمضان، ماه رحمت و مغفرت، قصد دارم که یک فتوای جالب از اهل سنت معاصر در همین زمینه نقل کنم ، این فتوا که توسط دار الإفتاء مصر داده شده است، در باره زن روزه داری که در دستشوئی ، حمام و ... خود را می‌شوید و در نتیجه کمی آب وارد فرجش می‌شود ، این بزرگان فتوا داده‌اند که با ورود آب به داخل فرج این زن ، روزه‌اش باطل می‌شود و باید یک روز قضای آن را بگیرد .